

GORDANA. KOJA GORDANA?
SLOBODANOVA GORDANA

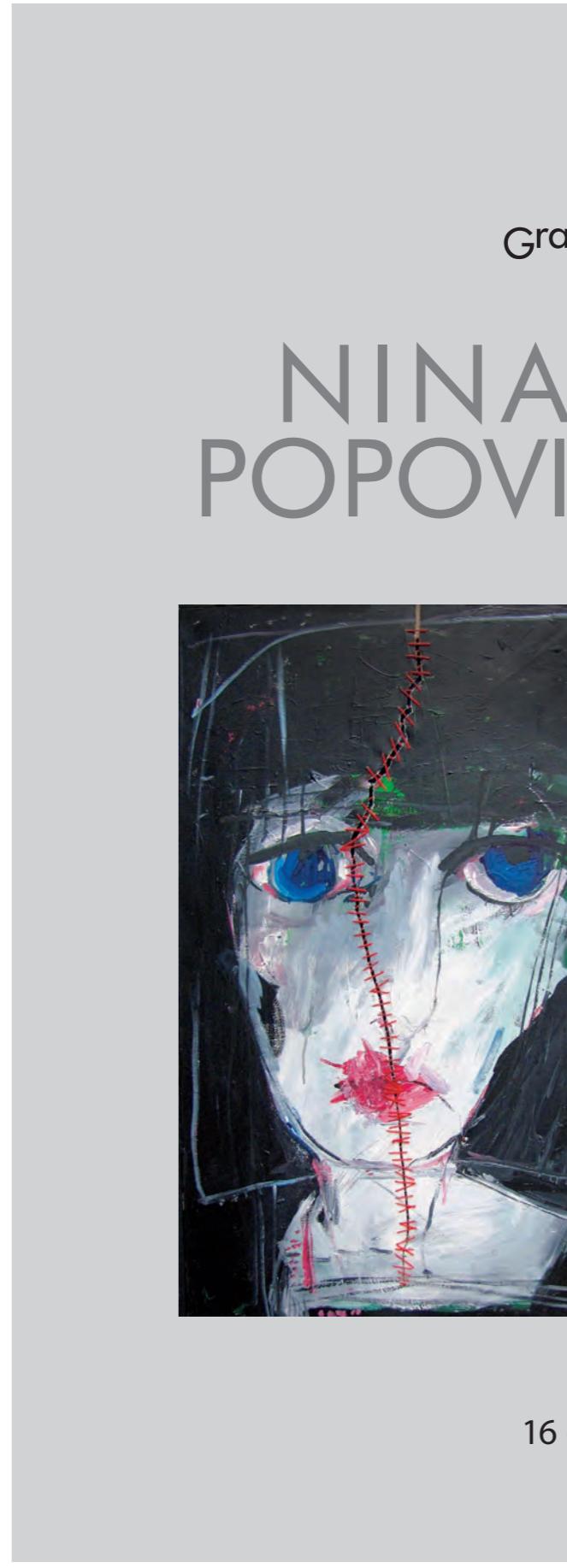
SABINA, KOJA SABINA, FEDJINA SABINA

SANJA. KOJA SANJA?
GORANOVA SANJA

DRAGANA. KOJA DRAGANA?
ZORANOVA DRAGANA

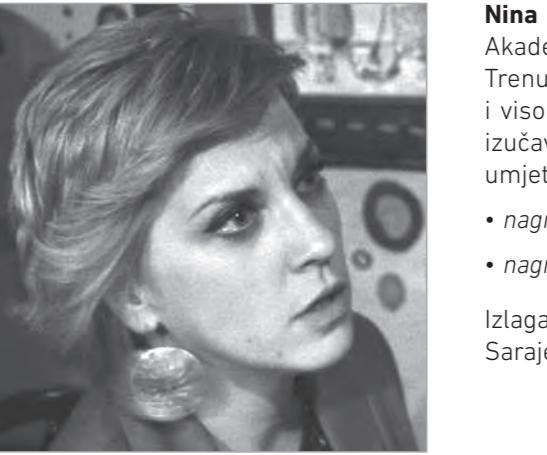

NINA
POPOVIĆ

DAVOR
PAPONJA

GO
Gradska Galerija Bihać

16 – 30. oktobar 2014.

GRUPNI PORTRET BEZ OSMJEHA

Lice je osnovna oznaka identiteta. Lice govori o našem unutarnjem stanju ili nosi željeni grima. To je dio tijela koji je neponovljivo osoban. Dio tijela koji nas označuje kao pojedinca. U našem slučaju, Nina Popović, služeći se slikarskim i crtačkim metodama, predstavlja kolekciju portretnih radova. Uvijek je motiv žensko lice. Autorica ne prikazuje ambijent u kojem bi se mogle nalaziti. On ih izolira. Pažnju posvećuje njima samima, njihovim izrazima i svom doživljaju njihovih lica. Ovi radovi nastali su na temelju portreta, no ovo nije klasična izložba portreta. Umjetnica se ne zadovoljava prikazom oblikovnog stanja, već napor usmjeruje psihološkom trenutku modela. Komentar ovom projektu traži doticanje više područja koje autorica apsolvira kako bi došla do rezultata koje podastire.

Idea akcionalizma nazire se u realizaciji. Nina ulazi u prostor modela koji joj dopušta prisustvo. Tu, bez režije ili uz minimalno poziranje bilježi situaciju, isprijevid. Ona osluškuje i krade trenutak. Činjenica psihološke interakcije daje posebnu kvalitetu ovim likovnim bilješkama. Autorica koristi niz. Nakon jednog, ona oblikuje drugi model ujedinojući ideju motiva sa novim doživljajem. Rezultat je nov, ali, začudno, opet snažan. Lica pred nama nisu prikazana u opuštenoj atmosferi poziranja. Nije zabilježen osmjeh. Podloga, zadržava, pamti osjećaje, dojmove i postupke izvedbe rada. Promatraču ne izmice dramatika naglašena ekspresivnim pristupom i neslikarskim intervencijama koje zapažamo na portretima.

Ponuda obraza potiče tračersko razmišljanje: tko su ove osobe i što znaće umjetnici. Prikazane su nama nepoznate žene ali i autoportret. Autorica premislu pojašnjava u obrazloženju. Prikazane osobe vežu slične životne situacije. Umjetnica nam otkriva kako su to tzv. druge žene, one koje više nisu prve. To znači rastavljene. Građa uvedena u projekt problematizira realnost. Jer, i u dječkoj slikovnici ženski lik nalazimo u kuhinji ili u igri s djetetom. Muškarac je u dnevnom boravku, izvaljen na kauču ili u ured, tvornici. Na žalost, ukorijenjeni stereotipi o porodici, muškarcu u papučama, kaminu, nameću se već od najranije dobi, kao plava boja za dječake i roza za djevojčice. Autorica je osvijestila činjenicu da su uloge još uvijek strogo podijeljene. Obujmicu izložbe čini istraživanje položaja

Nina Popović, rođena 16.09.1983. godine u Banjaluci. Diplomirala slikarstvo na Akademiji umjetnosti u Banjaluci 2010. godine u klasi profesora Vese Sovilja. Trenutno pohađa master studije na Akademiji umjetnosti u Banjaluci. Pohađala je i visoku školu slikanja u Atini gdje je diplomirala 2006. god i u sklopu školovanja izučavala predmete kostimografiju i scenografiju. Nagradjivana od Akademije umjetnosti dva puta:

- nagrada Akademije umjetnosti za *Intermedijalna istraživanja* 2008. god.
- nagrada Akademije umjetnosti za predmet *Večernji akt* 2009. god.

Izlagala na više kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu, od kojih su značajnije Sarajevska zima 2012 i Bosnian art, Rosenberg galerija, Baltimor, USA 2013.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 2009 "CRETEŽI I SLIKE"
galerija Akademije umjetnosti, Banja Luka
- 2013 "STANJA" galerija dječijeg pozorišta, Banja Luka
- 2013 „KONSTRUISANA NUŽNOST“
kulturni centar Banski Dvor, Banja Luka
- 2014 „KONSTRUISANA NUŽNOST“
gradska galerija Fonticus, Grožnjan, Hrvatska

Davor Paponja, rođen je 1985. godine u Banja Luci (BiH). Završio je odsjek slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Trebinju, 2009. godine. Učestvovao na "Summer Academy Salzburg", organizirane od strane "KulturKontakt" (A), 2008. godine. Izlagao više puta. Samostalno izlagao u: KC Banski Dvor, Banja Luka, 2011. godine i Galerija Dogma Arts, Banja Luka, 2013. Najznačajnija kolektivna izložba: "Hallo Bing kako brat", Sarajevo 2005. godine. Jedan je od osnivača Udrženja anonimnih artista UAA! iz Banja Luke. Radio je na poslovima člana žirija na internacionalnim izložbama minijatura Minimum Maksimum 2009., 2010 i 2012 godine. Radi kao profesor likovne kulture u Banja Luci.

VAŽNIJE IZLOŽBE:

- 2014 Kulturni centar Laza Kotic, Sombor, Srbija
- 2011 MinimumMaximum III / Muzej Republike Srpske/ Banjaluka,
BiH – član žirija

HARLEKIN BEZ KOSTIMA

„Samoća je put kojim slobina želi čovjeka dovesti sebi samome.“

Herman Hesse

Osobnost je nekada bila prihvaćana kao nešto supstancialno i čvrsto. Novo, postmodernističko „Ja“, odražava sumnje, dozvoljava mogućnosti, poštije pretpostavke. „Ja“ se pokazuje kao promjenljiv entitet podložan mijeni. Trajna individualnost uzmiče pred nizom auto percepcija koje individualna može prihvatiti na neko vrijeme, a potom odbaciti. Davor Paponja osobno „Ja“ izlaze introspektivnom likovnom problematiziranju. Umjetnik evocira povezanost osobnog stanja i sumnje. Varijacijama radova progovara o proživljenoj prošlosti i pokušaju čišćenja teritorija budućnosti. Nemoguće je komentirati ove radove a ne upustiti se u tumačenja znakovnog repertoara. Paralelno možemo razmišljati o autorskim i tehničkim postupcima umjetnika. Davor Paponja na tekstilnoj podlozi izvodi sraz crteža i tonski ili koloristički razrađenih ploha. Na svim radovima svjedoci smo da pomamjeni profit danas nudi ono što jeudio odmah nakon svog rođenja: bijedu nadnicu, nikakva socijalna prava, nemogućnost pritužbe, nemogućnost izražavanja glasa pojedincu. Ovo još više zgušnjava ovisnost jer je žena manje plaćena a i taj mačo muškarac više nije u stanju priskrbiti potrebu za egzistenciju porodice. Unatoč nesigurnosti trenutka sve akterke ove prezentacije raspolažu odlučnošću. Nina Popović nizanjem naglašava aktivističku ideju: Nismo same, ima nas mnogo.

Ovaj projekt progovara o načinu odnosa prema ženi u tradicionalnoj okolini. Unatoč tzv. demokraciji, proklamiranoj ideji jednakosti i slobode, a kojeg u današnjem obliku diktira kapitalistička privreda, stvari nisu postale drugačije. Kao što bijaše na početku epohе kapitalizma, svjedoci smo da pomamjeni profit danas nudi ono što jeudio odmah nakon svog rođenja: bijedu nadnicu, nikakva socijalna prava, nemogućnost pritužbe, nemogućnost izražavanja glasa pojedincu. Ovo još više zgušnjava ovisnost jer je žena manje plaćena a i taj mačo muškarac više nije u stanju priskrbiti potrebu za egzistenciju porodice. Unatoč nesigurnosti trenutka sve akterke ove prezentacije raspolažu odlučnošću. Nina Popović nizanjem naglašava aktivističku ideju: Nismo same, ima nas mnogo.

Uobičajenu socijalnu interakciju umjetnika i promatrača, izložbu, umjetnica koristi za isprijevid i za sučeljavanje. Svako izlaženje pred publiku javni je čin. Sve je podložno interpretaciji. Naravno, impresije se ne moraju podudarati. U ovom slučaju, očita je uložena energija koja rezultira nadprosječno promišljanju. Nametanje informacija promatraču, kojem autorica teži, nakon pregleda svih radova, može završiti naporom. Čini mi se da je autorica to upravo željela.

Eugen Borkovsky, II. 2013.

2011 ART MARKET Budimpešta, Madarska / Igor Metropol – Association of Artist Anonymous, Pavilion

2011 HABITAT / Blackbox gallery Sarajevo, BiH / kustos Amalija Stojasavljević Banjaluka

2011 HABITAT / Kulturni centar "Banski Dvor" Banjaluka, BiH / kustos Amalija Stojasavljević Banjaluka

2010 MinimumMaximum II / Kulturni centar "Banski Dvor" Banjaluka, BiH – član žirija

2009 MinimumMaximum I / Center for Culture "Banski Dvor" Banjaluka, BiH – član žirija

2008 Final exhibition of International Summer Academy For Fine Arts, Salzburg, Austria

2005 "Hallo Bing Kako Brat" Sarajevo

nudi inicijaciju uspostavljanja novog senzibiliteta. Fizičari i filozofi kvantima, fraktalima, bozonima redefiniraju realnost. Univerzum u našoj percepцији više ne funkcioniра kao mašina prema Newtonu već kao polja energija koje se manifestiraju različitim frekvencijama. Čovjek tako više nije kemijska reakcija već energetski naboja. Značenje umjetničkog djela dekodira se pomoću svijeta umjetnosti i kulture kao mehanizama iniciranja značenja i smisla. Naga tijela i neobične atribucije traže od nas, navikle na jednostavne poruke mega plakata, napor čitanja. Davor Paponja traži svijet oslobođen represivnih stega klasičnih pravila. On spoznaje da skrivanje u ekonomičnost izbora, zadovoljava samo trenutno. Vrijeme ostaje prevaren. Kovitlac konvencija otima nam Ja. Umjetnik hrabro pristupa motivu i pri tom ruši tradicionalni smisao umjetničkog predmeta. Davor inzistira na poziciji između sadržaja i značenja. Neskriveni prikaz nagstii muškog tijela predstavlja provokaciju uvriježenom. Kad se s muškim „onim“ netko vizualno poigra odmah se djeci pokrivaju oči. To besmisleno prikrivanje prirodog vraca se kasnije frustracijama i lažnim moralom. Na žalost, odgoj, dobrig ili loših roditelja, svodi se na zabrane i poučke da se zapravo smije sve ali tako da nitko ne vidi. Javno obznanjivanje bilo koje drugačnosti napada se različito, od fizičkog obraćuna do perfidne izolacije. Netolerancija biva inicirana sa svih oltara. Rad je aktualan jer smo svjedoci uvođenja ptice rode u porodičnu stablu. Homoerotika, transseksualnost, transrodnost pokušavaju se razglasiti kao neposteće kategorije. Naglašava se brak, isključivo muškarca i žene, kao jedina mogućnost dijade iako je spoznato da je brak isključivo u obliku rigidnih pravila koje dodjeljuje neki bradati čovjek koji živi na oblakima. Iako države u suvremenom smislu postoje tek dvjestotinjak godina, ta podjela svjetskog pučanstva činovnicima daje pravo na segregaciju kojima se opravdava osvajanje i ograničavanje tude kvalitativu života. Najviše krvi tijekom povijesti čovječanstva proliven je pod vjerskim i nacionalnim barjacima. Smješna su pojašnjena o životu u obliku rigidnih pravila koje dodjeljuje neki bradati čovjek koji živi na oblakima. Iako države u suvremenom smislu postoje tek dvjestotinjak godina, ta podjela svjetskog pučanstva činovnicima daje pravo na segregaciju. Nacionalna i vjerska pregrijanost uzrokuje žrtve. Kad se bolje pogleda uvijek se kao kričac otkrije prikriveni materijalni interes.

Eugen Borkovsky, II. 2014.